

at denne Lov ikke varer evig, men en Gang kan blive underkastet Revision, har den Bemærkning, som Ordføren (Koføed) fremkom med, og som jeg tog Afstand fra, været overflødig, thi selvfølgelig er denne Lov Genstand for Omordning en Gang i Tiden som enhver anden Lov. Men saaledes som jeg forstod den ærede Ordfører, var det hans Mening jo før desto heller at komme bort fra den Ordning, som vedrører Skoleforholdene, og det er det, jeg ikke finder korrekt eller passende, thi der er her sluttet en Overenskomst, og det er ingen Hemmelighed — det kan jeg betro Tinget —, at det har ikke været nogen let Sag at faa den i Stand, og jeg tror, jeg har bidraget mit til, at vi er kommet til et Resultat, hvorved vi er blevet enige om alt undtagen dette ene Punkt. Jeg hører til dem, som mener, at naar man slutter en Overenskomst med sine Kolleger, der har en anden Opfattelse, respekterer man denne Overenskomst fra begge Sider, og saa venter vi, til der er gaaet, lad os sige 10—20 Aar, inden vi begynder at rokke ved den, i hvert Fald er det for tidligt den Dag, Overenskomsten skal stadfæstes af vore Kolleger her i Tinget, at tage det Forbehold, at man vil gaa fra den Del af Overenskomsten, man ikke rigtig synes om. Det er det, jeg har paatalt; jeg tror, at den ærede Ordfører kunde have sparet sig denne Bemærkning. Naar han havde udtalt sig, som den ærede Minister gjorde, at Overenskomsten selvfølgelig er af den Beskaffenhed som enhver Lov, at den en Gang i Tiden kan forandres, havde der ikke været nogen Anledning for mig til at gøre disse Bemærkninger. Det vil vise sig — det er min Opfattelse —, at den her trufne Skoleordning er betydelig bedre end den hidtilværende. Vi har faaet forøget Bidrag til Skolerne og til Elever og til de Kursus, der skal indrettes, og til Lærerlønningerne og har gjort, hvad vi kunde for at skabe bedre Kaar og Forhold for disse Skoler, men saaledes at de desuagtet beholder deres private Karakter. Det er Hovedsagen ved denne Sag, og det Standpunkt forekommer det mig, at baade den højtærede Minister og den ærede Ordfører for Udvalget skal respektere, thi det er en Aftale mellem os; vi har givet efter paa andre Punkter for at hævde det Princip, der her er hævdet.

Birch: Jeg hører med Forbavselse, at en og anden har opfattet de Ord, jeg før fremsatte, som krænkende for den højt-

ærede Handelsminister. De Bemærkninger, jeg gjorde, kunde efter min Mening kun opfattes som krænkende af den, der maatte anse det for uheldigt eller sættende et daarligt Præg paa en Mand, at han har arbejdet sig op under vanskelige Vilkaar. Af den, der ser dette som noget stort, som en Grund til yderligere Ros, kan den Bemærkning, jeg har gjort, kun opfattes som smigrende. Og kun ud fra den Betragtning har jeg brugt den.

Om selve Sagen skal jeg endnu en Gang sige, at det, som har givet mig Anledning til at tale om dette Spørgsmaal, var dette, at den højtærede Minister frygtede, at en eller anden Navigator skulde lade sig friste til ikke at tage den anden Eksamen, blot fordi han ved Hjælp af den første var kommet i en god Stilling. Jeg tror endnu stadig, at den højtærede Minister her overser, at det kan forekomme, at Folk enten ved at have giftet sig tidligt eller ved at have gamle Forældre eller Søkende, de skal forsørge eller hjælpe frem, kan være afskaarne fra at læse videre til den anden Eksamen. Jeg som hele Mindretallet mener, at det er Synd og urigtigt, at disse Folk skal afskæres fra at blive Førere af Dampere i hjemlige Farvande, naar de virkelig fuldtud tilfredsstiller de Fordringer, som af Hensyn til Sikkerheden paa Søen bør stilles til dem.

Ordføreren (Koføed): Til det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) skal jeg sige, at det ikke er rigtigt, at der fra vor Side er taget noget som helst Forbehold med Hensyn til den sluttede Overenskomst. Jeg har paa Flertallets Vegne anbefalet alle Ændringsforslagene til Vedtagelse her i Tinget, og det er mit Haab, at de ogsaa i Landstinget maa blive vedtaget. Der eksisterer altsaa ikke det Forbehold, som det ærede Medlem fra Assens omtalte. Derimod kan der nok være delte Meninger om, hvorvidt en Skoleordning i sig selv er af den Beskaffenhed, at den hurtigt kræver en Ændring, eller man maaske er naaet til en Overenskomst om en Skoleordning, med Hensyn til hvilken der ikke senere kunde rejses Krav om en radikal Ændring. Det var den Tanke, jeg gav Udtryk deri, at vi ikke var naaet til en endelig Løsning af Skolespørgsmaalet. Det var i øvrigt den højtærede Minister, der først brugte Udtrykket. Han brugte den Vending, at Skolespørgsmaalet ikke var endeligt løst, og jeg udtalte, at jeg paa det Punkt var ganske enig med Ministeren, at der kun var truffet en foreløbig Ordning,